

Ένα διαφορετικό τέλος στην ιστορία του Βάνκα



Την επόμενη ημέρα ο Βάνκας ξύπνησε γεμάτος ενθουσιασμό. Κοίταξε έξω από το παράθυρο, ψάχνοντας τον παππού του. Δεν ήταν εκεί. Την επόμενη ημέρα ξανακοίταξε, τίποτα πάλι. Αυτό κράτησε αρκετές μέρες...Και οι μέρες έγιναν εβδομάδες και οι εβδομάδες μήνες, αλλά ο Βάνκας δεν σταμάτησε να ελπίζει.



Μια μέρα καθώς κοιτούσε έξω από το παράθυρο, του ήρθε μια ιδέα. Θα μάθαινε γράμματα, για να εντυπωσιάσει τον παππού του! Δούλευε σκληρά στο τσαγκαράδικο και άρχισε να μαζεύει χρήματα για να πληρώσει τον δάσκαλο. Χρειάστηκε να κάνει διάφορες μικροδουλειές για να καλύψει τα έξοδα. Μετέφερε πράγματα ή καθάριζε σπίτια. Μετά από δύο χρόνια τα κατάφερε. Αποφάσισε, λοιπόν, να γράψει ένα γράμμα στον παππού του.



Αγαπημένε μου παιδί,

Τα κατάφερα! Δούλεψα εκκληρά και κατάφερα να μαζέψω χρήματα
για να πληρώσω τον δάσκαλο και να μάθω γράμματα! Όταν, όμως,
έφαδε το αφεντικό μου για τα μαθήματα, άρχισε να μου φωνάζει
και να με χτυπάει. Μου είδε να μην τολμήσω να ξαναδώ. Όμως,
εγώ δεν θα τα παρατήσω! Θα συνεχίσω να πληρώνω στον δάσκαλο
στα κρυφά και υπόχρημα, όταν έρδεις να με πάρεις, να ξέρω να
διαβάω και να γράφω ωσολύ καλά.

Αγαπημένε μου παιδί, έλα γρήγορα!

Ο εγγονός σου

Έστειλε το γράμμα και συνέχισε τα μαθήματα. Τα χρόνια περνούσαν και ο Βάνκας έγραφε και άλλα γράμματα στον παππού του. Ύστερα από τέσσερα χρόνια, ο Βάνκας ολοκλήρωσε τα μαθήματα και αποφάσισε να φύγει από το τσαγκαράδικο. Αποφάσισε να πάει να βρει τον παππού του στο χωριό. Με τα λεφτά που μάζευε όλα αυτά τα χρόνια αγόρασε καινούργια, ζεστά ρούχα και παπούτσια και ένα εισιτήριο τρένου για το χωριό.



Ο Βάνκας ανυπομονούσε να δει τον παππού του μετά από τόσα χρονιά. Έφτασε στο σπίτι και χτύπησε την πόρτα. Την πόρτα άνοιξε η δεσποινίς Όλγα Ιγκνάτιεβνα. Όταν τον αναγνώρισε, δάκρυα κύλησαν στο πρόσωπο της. Αφού αγκαλιάστηκαν, τη ρώτησε πού είναι ο παππούς του. Η χαρά έφυγε από το πρόσωπο του και έδωσε τη θέση της στη θλίψη.



-Βάνκα, ο παππούς σου πέθανε πριν από επτά χρόνια. Δεν μπορούσε να το πιστέψει. Δεν είδε ποτέ τα γράμματά μου; Σκέφτηκε ο Βάνκας βαθιά στενοχωρημένος. Μπήκε στο σπίτι κλαίγοντας. Μετά από πολλές ώρες ο Βάνκας συνειδητοποίησε κάτι. Ο παππούς του τον είχε βοηθήσει να αντέξει. Η σκέψη του τού έδινε κάθε μέρα κουράγιο να παλέψει, να μάθει. Τον βοήθησε να δραπετεύσει. Χάρη στον παππού του, ο Βάνκας ήταν ελεύθερος.

